

27. А чловѣци-тѣ ся чюдяхъ и казувахъ : Какъвъ е тойзи, че и вѣтрове-тѣ и море-то го послушувать ?

28. И като дойде той отвѣдь въ Гергесинскъ-тѣ земь, срѣщ-нѣхъ го двама бѣснуеми, които излѣзохъ изъ гробища-та, твърдѣ свирѣпи, така що никой не можаше да мине прѣзь онзи пѣтъ.

29. И ето, извыкахъ и казувахъ : Що имашъ ты съ насъ, Исусе, Сыне Божій ? дошелъ си тука прѣди врѣме ли да ны мѣчишь ?

30. А на далеко отъ тѣхъ имаше стадо отъ много свиніе, което пасѣше.

31. И бѣсове-тѣ му ся моляхъ и казувахъ : Ако ны испѣдишь, дозволи ни да отидемъ въ стадо-то на свиніе-тѣ.

32. И рече имъ : Идѣте. И тѣ, щомъ излѣзохъ, отидохъ въ стадо-то на свиніе-тѣ ; и ето, всичко-то стадо на свиніе-тѣ устрѣми ся прѣзь стрѣмнинъ-тѣ въ море-то, и погынѣхъ въ водѣ-тѣ.

33. А свинопасци-тѣ побѣгнѣхъ, и като дойдохъ въ градъ-тѣ, извѣстихъ всичко, и това що станъ съ бѣснуеми-тѣ.

34. И ето, цѣль градъ излѣзе да посрѣщне Исуса, и като го видѣхъ, примолехъ му ся да отиде отъ тѣхны-тѣ прѣдѣлы.

ГЛАВА 9.

1. И той влѣзе въ ладіѣ-тѣ, и прѣминъ, та дойде въ свой-тѣ си градъ.

2. И ето, донесохъ му одного разслабѣнь, сложенъ на постелкѣ ; и като видѣ Исусъ тѣхнъ-тѣ вѣрж, рече разслабленному : Дързай, сыно, прощавать ти ся грѣхове-тѣ ти.

3. И ето, нѣкои отъ книжницы-тѣ рекохъ въ себе си : Той богохульствува.

4. А Исусъ като видѣ помысли-тѣ имъ, рече : Защо мыслите вы зло въ сѣрдца-та си ?

5. Защото, кое е полесно, да рекъ : Прощавать ти ся грѣхове-тѣ ти, или да рекъ : Стани и ходи ?

6. Но за да познаете че Сынъ чловѣческый има на земь-тѣ